

**Oświadczenie złożone
przez senatora Macieja Grubskiego
na 59. posiedzeniu Senatu
w dniu 16 kwietnia 2018 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Łukasza Szumowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z toczącą się w Polsce dyskusją, wywołaną pracami nad zaostrzeniem przepisów tzw. ustawy aborcyjnej, uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Czy państwo polskie zabezpieczy środki finansowe na badania płodu we wczesnej fazie jego rozwoju, chociażby celem określenia stopnia i rodzaju schorzenia?
2. Czy państwo polskie będzie finansowało leczenie płodu, także w placówkach zagranicznych, gdy możliwość takiego leczenia zostanie medycznie stwierdzona?
3. Czy obecnie istnieje program szkolenia personelu pielęgniarskiego ze specjalnością opieka nad dziećmi upośledzonymi i czy na ten cel zabezpieczone są w budżecie środki finansowe?
4. Czy państwo polskie będzie refundowało w całości koszty leczenia, w tym zabiegów operacyjnych w placówkach zagranicznych oraz polskich, gdy zostanie stwierdzona możliwość poprawy stanu zdrowia dziecka, czy też, tak jak jest dotychczas, zbiórka środków finansowych na ten cel będzie pozostawać w gestii rodziców?

Udzielenie odpowiedzi na te pytania jest niezwykle istotne dla polskich obywateli, w toczącej się dyskusji nie porusza się bowiem tak istotnej kwestii, jaką jest finansowe zabezpieczenie prawidłowego funkcjonowania tworzonej ustawy.

Urodzenie chorego dziecka pociąga za sobą szereg innych problemów, które projektodawcy przedmiotowego aktu prawnego powinni mieć na uwadze. Dotyczy to finansowania specjalistycznej opieki lekarskiej i pielęgniarskiej, rehabilitacji, bardzo często kosztownych zabiegów i operacji, których wykonanie jest możliwe tylko w zagranicznych ośrodkach medycznych, zakupu leków, środków higienicznych i sprzętu medycznego, jak również konieczności opłacenia całodobowej opieki nad chorym, kształcenia i przystosowania dziecka do w miarę samodzielnego życia, a w przypadku bardzo chorych dzieci zapewnienia im miejsca w specjalistycznych placówkach medycznych stałego pobytu, a także uzyskania niezbędnej pomocy psychologicznej dla rodzin. Czy projektodawcy ustawy zagwarantują pełne wsparcie finansowe w tym zakresie?

Zmuszając prawnie kobiety do rodzenia chorych, niepełnosprawnych dzieci wbrew swojej woli, państwo polskie powinno we wspomnianej ustawie w pełnym wymiarze zabezpieczyć finansowo szeroko pojęte leczenie tych dzieci, ich edukację oraz zaspokojenie innych potrzeb, które wynikają z niepełnosprawności.

Z poważaniem
Maciej Grubski